

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نپاشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

برگردان از: نادر ثانی

۱۵ فبروری ۲۰۱۶

جان دوندار*: نامه‌ای از زندان

توضیح پیام فدائی:

مطلب زیر برای اطلاع علاقه مندان و خوانندگان پیام فدائی در مورد اوضاع سیاسی جاری در ترکیه درج می گردد.
* جان دوندار Can Dündar سردبیر روزنامه "جمهوریت"، قدیمی‌ترین روزنامه امروز ترکیه، است. او در آخرین روزهای نومبر ۲۰۱۵ دستگیر شده و از آن روز تا به حال با اتهامات واهی در زندان سیلیوری Silivri در استانبول زندانی است. برگردان این نامه از متن ترجمه سویدنی آن که در روز دوشنبه ۱۸ جنوری ۲۰۱۶ به طور برجسته در نخستین صفحه بخش فرهنگی روزنامه "داگنز نی هتر (اخبار روز) Dagens nyheter"، پُر تیراژترین روزنامه صبح سویدن به چاپ رسیده است، انجام شده است. این نوشته برای درج در روزنامه داگنز نی هتر نگاشته شده است.

این خط را از زندانی در استانبول می‌نویسم. از نومبر سال گذشته در این جا بوده‌ام. من یکی از ۳۳ روزنامه‌نگار زندانی در ترکیه هستم. به همراه ما در حال حاضر حدود ۲۵۰ روزنامه‌نگار دیگر در معرض اتهام قرار گرفته‌اند. با چنین کارنامه‌ای ترکیه در حال حاضر در لیستی که سازمان "گزارشگران بدون مرز" از کشورهایی که به حقوق روزنامه‌نگاران، آزادی بیان و مطبوعات احترام می‌گذارند در بین ۱۸۰ کشور در مقام ۱۴۹ قرار گرفته و بدین گونه ترکیه در این لیست در پس کشورهایی چون قطر، افغانستان و سودان قرار گرفته است.^(۱)
همان طور که می‌توانید حدس بزنید زندانی شدن و مورد اتهام قرار گرفتن من و دیگران در این روزها به این دلیل نیست که روزنامه‌نگاران ترکیه به شکلی ناگهانی خواست آن را پیدا کرده‌اند که بیش از دیگر روزنامه‌نگاران مرتکب جرم بشوند. نه! دلیل این امر آن است که ترکیه تحت حکومت دولتی قرار گرفته که تاب انتقاد را ندارد.
حکومت اردو خان با اعمال سانسور، تحت فشار قرار دادن و عملی کردن زندان‌های طویل‌مدت به خفه کردن آزادی بیان کمر بسته است. آن چه بر سر من آمده است نمونه‌ای از این دست است:
من سردبیر روزنامه جمهوریت هستم و به دلیل چاپ یک نوشته خبری مورد اتهام "جاسوسی" قرار گرفته‌ام.

نوشته‌ای که ما منتشر کردیم شامل سندهائی درباره ماشین‌های باری که با مأموریت از جانب مقامات امنیتی دولت ترکیه اسلحه جهت ارسال به اسلام‌گرایان افراطی در سوریه حمل می‌کنند، می‌باشد.

ارسال اسلحه‌ها، عملی غیرقانونی بوده و این حقیقتی است که حتی دولت ترکیه نیز آن را تکذیب نمی‌کند. در عوض دولت اردوخان ادعا می‌کند که مقاله یاد شده برخی از اسرار دولتی را که در مورد امنیت ملی کشور هستند افشاء می‌نماید.

اردوخان در یک برنامه تلویزیونی چنین گفته است: "فردی که در پشت این مقاله است بهای سنگینی خواهد پرداخت. من اجازه نمی‌دهم که او مجازات نشده از این کارزار بگذرد." و این گفته مستقیماً تهدیدی علیه من است.

دادگاه‌ها که از گذشته‌های دور در کنترل اردوخان هستند، همان گونه عمل کردند که به آن‌ها فرمان داده شده بود و حکم دستگیری من را صادر نمودند.

زمانی که این خطوط را می‌نویسم، ۵۰ روز است که در زندان هستم. هنوز به من اجازه داده نشده است که نتیجه بررسی اداره دادستانی را مورد بازبینی قرار دهم. اما بنا به شاکي من، رئیس‌جمهور ترکیه اردوخان، می‌باید که من برای دو فقره از وجوه شکایت، محکوم به حبس ابد شوم، یعنی که بار کشیدن دو مرتبه حبس ابد بر دوش من گذاشته شود.

مشخص است که دولت ترکیه پس از این که به واسطه نوشته خبری ما در حین ارتکاب جرم افشاء شده، شدیداً به دست و پا افتاده است. این دلیل خشم بسیار اردوخان است.

دخالت دولت ترکیه در جنگ داخلی سوریه، آنکارا را، هم از نظر بین‌المللی و هم از نظر امنیت داخلی، در گوشه‌ای محصور ساخته است.

عملیات انتحاری چند روز پیش در استانبول تنها یکی از پیامدهای دخالت در زمین مین‌گذاری شده سوریه است. دولت ترکیه از دو ماه پیش تلاش کرده است که قیام مسلحانه در نواحی جنوب شرقی کشور را توسط نیروهای نظامی خود سرکوب نماید. در این مناطق تا ۵۰ روز حکومت نظامی در شهرها اعلام شده و بیش از ۱۰۰ نفر با گلوله‌های نظامیان ترکیه کشته شده‌اند. این‌ها صحنه‌هایی هستند که مشابه آن‌ها را می‌توانیم فقط در یک جنگ داخلی ببینیم.

ما درباره دولتی صحبت می‌کنیم که ارزشی برای حقوق بین‌المللی قائل نیست، احترامی به پرنسپ‌های پایینی مردم‌سالاری نمی‌گذارد و بدترین کارنامه را در میان کشورهای اروپائی در مورد ارزش به حقوق انسانی دارد. فکر می‌کنید که چنین دولتی چه عکس‌العملی را در دنیای غرب برانگیخته است؟

پاسخ من تعجب‌زده‌تان خواهد کرد: از آن قدردانی می‌کنند.

دلیل این امر آن است که امروز صدها هزار پناهجوی سوری‌ئی با مشت بر درهای اروپا می‌کوبند. اروپا تحت رهبری آلمان سه میلیارد یورو به دولت مستقر در آنکارا داده است تا پناهجویان را در ترکیه نگه داشته و جلوسفر آن‌ها به غرب را بگیرد. و بدین گونه است که اروپا به مثابه رشوتی به دولت ترکیه به آن قول داده که چشمش را بر تمامی اعمال فاشیستی این دولت ببندد.

من زمانی که از سلول زندان خودم نظاره‌گر این بده و بستان می‌شوم، از اعماق وجودم متأسف می‌گردم. امیدوارم که من را درک کنید. من روزنامه‌نگاری هستم که به اهمیت آزادی بیان و دیگر حقوق انسانی ایمان دارم و آماده‌ام که برای نیل به این آزادی‌ها و حقوق مبارزه کنم.

می‌دانم که ما روزنامه‌نگاران زندانی روزی آزاد خواهیم شد اما نمی‌دانم که ترکیه چگونه می‌تواند از زیر یوغ این رژیم سرکوب‌گر آزاد شود و نمی‌دانم که اروپا چگونه خواهد توانست بار شرم این دوگانگی گفتار و کردار را از روی دوش خود بردارد.

اما می‌دانم که تحقق نخستین آزادی یادشده در بالا وابسته به آزادی های دوم و سوم می‌باشد.

پانویس برگرداننده:

جالب این جاست که در لیستی که سازمان "گزارشگران بدون مرز" ارائه داده است ، جمهوری اسلامی ایران در بین ۱۸۰ کشور در مقام ۱۷۳ قرار دارد و بدین گونه حتی ۲۴ پله از ترکیه هم پائین‌تر است!

این لیست را در آدرس زیر می‌توانید بیابید:

<http://index.rsf.org/>

به نقل از : پیام فدائی ، ارگان چریکهای فدائی خلق ایران
شماره ۱۹۹ ، دی ماه [جدی] ۱۳۹۴